

vanje odeljka 1 § 2 397 Kz. Jerić B.: Ubistvo iz § 167 od. 1 Kz. — **Pravosudje 2:** Mirković Dj.: Pravna priroda pravila trgovačkih društava. Rašković D.: Poništaj presude Izabranog suda. Jeremić J.: Za obaveznost crkvenog braka. Grozdanović G.: Presude agrarnih sudova. Kostić D.: Mišljenje o postopku po jednoj Uredbi. Ljubić M.: Razlike o funkcijama disciplinskog i državnog tužioca.

Razne vesti.

L. redna glavna skupščina društva „Pravnik“ se je vršila dne 15. februarja 1940 v ljubljanski pravosodni palači. Predsednik dr. jur. et h. c. Metod Dolenc je otvoril skupščino z naslednjim nagovorom:

„Preteklo leto je bilo 51., prvo v drugi polovici stoletja, odkar obstoji društvo Pravnik. Prineslo nam je mnogo veselih, pa tudi precej tužnih dogodkov. Da ne posegam v podrobnejša poročila našega tajnika, naj omenim le nekoliko najvažnejših dogodkov. Praznovali smo polstoletnico našega društva, ki je bila celo z osebnim prihodom ministra pravde počaščena. V imenu vladarja je izročil društvu visoko odlikovanje. O tej priliki smo izdali knjigo „Pol stoletja društva Pravnik“, ki bo s svojimi lepimi prispevki trajen spomenik v naši književnosti opravljenega dela. Poklonili smo se manom dr. Tomaža Dolinarja ob stoletnici njegove smrti ob njegovi rojstni hiši. Pripravili smo temeljito Kongres jugoslovanskih pravnikov, ki bi se imel vršiti v Rogaški Slatini v Mariboru. Prav gotovo ne bi zaostajal za svojimi predniki. Izdali smo tudi že Spomenico h kongresu z odličnimi prispevki slovenskih, hrvatskih in srbskih pravnikov. To so bile najsvetlejšje točke minulega leta. Pa prišel je september. Napad Nemčije na slovansko državo je bil začetek vojne dobe, ki je ne bo kmalu konca. Prinesla nam je v prvih dneh jasnost, da kongresa ne bo mogoče izvesti. Preložili smo ga, pri tem pa obtičali v gmotnih skrbah, ker Spomenica še ni bila plačana.

Kajpada tudi ostalih stroškov zlasti okrog proslave polstoletnice sami od članarine društvenikov ne bi zmogli. Priskočili so nam visoki dobrotniki na pomoč. Srčno občutena dolžnost mi je, da se v imenu društva najglobokeje zahvalim predvsem za podpore, ki jih je dobilo društvo za sebe. V tem pogledu sta nas podprla Mestna občina Ljubljanska in ministrstvo pravde v Beogradu z lepimi darili, a Mestna hranilnica ljubljanska in Hranilnica Dravske banovine sta nam z naročili oglasov naklonili prav izdatno pomoč. Ne smem tudi prezreti, da nam je Advokatska zbornica vrnila stroške za izdajo upravnosodnih odločb. Enako hvalo pa moramo izreči še v drugem pogledu. Ker društvo Pravnik začasno trpi stroške za pripravo Kongresa jugoslovanskih pravnikov, ki se bo kakor hitro mogoče vršil v Sloveniji, imamo še posebno dolžnost, da se tudi za podpore, namenjene kongresu, najsrčneje zahvalimo. Te so prišle od mestne občine ljubljanske, od Advokatske zbornice, od predsedstva narodne skupščine v Beogradu, od predsedstva senata v Beogradu, od poslednjega celo dvakrat, drugič za pokritje dolga na Spomenici. Če tu med našimi dobrotniki ni bila navedena Dravska banovina, moramo po pravici in resnici poudariti, da bi bil njen obljubljeni delež glede kritja stroškov prav posebno izdaten, ako bi ne bilo prišlo do preložitve kongresa na poznejši čas. Seveda trdno upamo, naravnost zidamo na obljubo g. bana Dravske banovine, da bo obljuba ostvarjena, čim pride čas izvršitve kongresa.

Naj se na tem mestu oddolžimo tudi našim vodilnim dnevnikom s pristrčno zahvalo za vso podporo, ki smo jo uživali v naših strem-ljenjih s strani tiska.

Hvala in vse priznanje pa gre tudi našim društvnikom za vso njihovo zvestobo. Oprt na njihovo moralno pomoč bo novi odbor lahko pristopil s polno zavestjo pomembnosti slovenske vsepravniške organi-zacije k novemu delu, da se ohranijo vse doslejšnje lepe tradicije in se še poglobe — tudi v novih časih, ki se nam obetajo. Velika znamenja nam kažejo na neki notranji preustroj, ki nas utegne kmalu zajeti: Mi slovenski pravniki pozdravljamo vsako spremembo, ki pojde v prid pravnega reda naše ožje domovine, prelepe Slove-nije, na eni strani, na drugi strani pa najodločneje odklanjamo vsako oslabilitev državne misli, ki bi se obračala zoper našo širšo domovino, kraljevino Jugoslavijo in pravni red v njej, pa naj pride od katere koli strani in v kakršni koli obliki.

To je naš program za bližnjo in daljno bodočnost, v tem duhu hočemo vztrajati, tako se bomo dalje borili, pa tudi vzgajali naš pravi-niški podmladek.“

Izvajanja g. predsednika so bila sprejeta s toplim odobravanjem. Nato je podal društveni tajnik F. Orožen naslednje tajniško poročilo: „Spoštovani zbor! Ko smo pred letom dni zborovali na tem mestu, smo kljub grozečim oblakom na evropskem horizontu upali, da gremo naproti boljšim časom. To upanje nas je žal prevarilo in v pričujočem evropskem požaru smo priča, kako so se v raznih državah podrli stebri pravice. Negotovost, dali nam bo uspelo prihraniti naši državi vojno gorje dokončno, v mnogočem vpliva na vse panoge življenja v državi in seveda ni mogla ostati brez posledic tudi na naše društveno delovanje. V teh razmerah moramo tembolj čutiti pomen prava in pravice za narodovo življenje in to gotovo čutijo vsi naši pravniki brez razlike stanu, ki se v tako mogočnem številu zvesto oklepajo našega društva kot edine slovenske vsepravniške organizacije.

Spričo težke mednarodne situacije in v tej zvezi izpostavljeni legi Slovenije moramo biti z društvenim delovanjem v minulem letu še dokaj zadovoljni. Število članstva šteje danes 877 rednih članov (pred 1 letom 841). 13 članov je umrlo in sicer: javni notarji Mastnak Franc, Rant France, Bakovnik Ivo, Križan Ferdo, odvetniki dr. Homan Alojz, dr. Frlan Franc, dr. Stajnik Mihael, dr. Mayer Franc, sodnika Vejnar Josip in Kramer Emil, drž. tožilec dr. Hojnik Ivan, višji fin. svetnik Perne Hinko in predsednik dež. sodišča v p. dr. Papež Oton. Društve-nemu častnemu članu dr. Homanu Alojzu in bivšemu dolgoletnemu pred-sedniku dr. Papežu je poklonilo društvo venec; na Homanovem grobu je spregovoril poslovilne besede društveni predsednik. Po svoji tra-diciji je društvo tudi v minulem letu votiralo znesek 1000 din kot na-grado pri svetosavskem tekmovanju za temo: „Vzporeditev zaslišanja strank v civilnem in kazenskem postopanju“. Žal se za to nagrado ni nikdo potegoval in je zato društvo določilo enako nagrado za isto temo tudi za študijsko leto 1940/41.

Odbor je tudi sicer vzdrževal stike z našimi pravniki — dijaki. Vabili smo jih na naša predavanja, društveno glasilo se je brezplačno dostavljalo dijaškim organizacijam. Zamislila se je tudi akcija, da bi društvo pomagalo dijakom pri nabavi učnih knjig.

Mnogo truda in dela je društveni odbor vložil o priliki proslave društvene 50 letnice. Zaradi tega jubileja je minulo poslovno društveno leto posebno značilno. Edicija društvene „Spominske knjige“ je bila sprejeta v vseh pravniških krogih z odobravanjem, delovanje društva

je dobilo priznanje na Najvišjem mestu. Zadevna proslava je podrobno opisana v št. 5—6. našega glasila. Naj le še omenim, da so se našega jubileja spomnili z daljšimi članki domala vsi strokovni časniki, pa tudi večji dnevniki v državi. Ljubljanske knjigarne so ob tej priliki priredile smiselne izložbe društvenih in drugih pravnških publikacij. V posebno zahvalo za veliko naklonjenost društva se je g. ministru pravde dr. V. Ružiča poklonilo več društvenih publikacij. V trajen spomin tega društvenega jubileja in v znak velikih zaslug, ki si jih je za društvo pridobil naš neumorni in iniciativni predsednik, je naročil odbor pri akad. slikarju G. Kosu doprsno sliko predsednika v olju. Slika je začasno v hrambi Mestnega muzeja. Društveni odbor sam se je v celoti slikal.

Na ramenih našega odbora je v minulem letu tudi v glavnem slo-nelo delo pri organizaciji pravnškega kongresa, ki bi se imel vršiti v septembru 1959, a je zaradi zunanjepolitične situacije bil preložen. Naj omenim le, da so društveni predsednik, podpredsednik, tajnik in blagajnik obenem glavni funkcionarji pri Kongresu.

Društvena akcija z izdajanjem strokovno dovršenih edicij zakonikov se je intenzivno nadaljevala. V najkrajšem času izidejo kot 3. zvezek „Gradbeni predpisi“ v priredbi Mulačka, v tisku je tudi že rokopis dr. Bajičevega „Delovnega prava“, kateremu sledi dr. Koest-lovo „Pokojninsko pravo“.

Po dosedanji tradiciji je bilo v društvu tudi v tem letu več pred-avanj. Predavalci so bili gg.: apel. sodnik dr. Jurij Štampilhar o „Vred-nosti in valorizaciji v zasebnem pravu“ (8. februarja 1959), dr. Branko Vrčon o „Rasnih osnovah italijanske bračne zakonodaje“ (8. marca 1959), priv. docent dr. Stojan Bajič o „Delovnem pravu in vojni“ (22. novembra 1959) in univ. profesor Aleksander Maklecov o „Krivdi in nevarnosti v modernem kazenskem pravu“ (15. decembra 1959). Manjše kot običajno število predavanj gre na rovaš izjemnim razme-ram. Udeležba pri predavanjih je bila dovoljna. Vsem gg. predava-teljem se odbor tudi na tem mestu ponovno zahvaljuje za njihov trud. Enaka zahvala gre g. predsedniku okrožnega sodišča, ki je dal za predavanja na razpolago dvorano.

Samoumevno se je vsa pozornost posvečala društvenemu glasilu „Slovenski pravnik“ in je posebno razveseljivo dejstvo, da se je mo-rala povečati naklada lista. Omembe vredno je zlasti tudi, da so se začeli za glasilo zanimati tudi mlajši pravniki, želeli bi pa bilo, da bi se isti tudi s prispevki v glasilo udejstvovali.

Društvo je pri vseh prilikah, kjer je bila umestna afirmacija slo-venskega pravnštva, nastopilo priložnostim primerno. Odbor se je po deputaciji s predsednikom na čelu udeležil proslave slovenskega prav-nika — poeta dr. Franceta Prešerna na Vrbi in je društvo pri tej pri-liki počastilo slavljencev spomin z darilom zneska 500 din za akcijo odkupa pesnikove rojstne hiše. Enako je bilo društvo po deputaciji s predsednikom na čelu navzočno pri proslavi 100 letnice Muzejskega društva in 20 letnice Univerze Kralja Aleksandra I. Stoletnico smrti velikega pravnika Tomaža Dolinarja je društvo proslavilo ob veliki udeležbi članov dne 2. julija 1959 v Dorfarjih, o čemer je društveno glasilo obširneje poročalo. Omembe vredna je zlasti okolnost, da je društvo k akciji, uvedeni od odvetniške zbornice glede organizacije vrhovnega sodišča, zavzelo posebno utemeljeno stališče in zadevno mnenje dostavilo pristojnim faktorjem.

V minulem letu je odbor imel 11 sej. G. dr. Golii, ki je dal sobo na razpolago, se odbor najtopleje zahvaljuje. Razen tega je imel

odbor več internih večernih sestankov. Tradicionalni spomladanski društveni izlet se je vršil 14. maja 1939 v Rimske toplice—Laško; uspeli izlet je obširneje omenjen v 5—6. številki „Slov. Pravnika“ iz l. 1939.

Tajnikovo poročilo je bilo soglasno sprejeto, nakar so zborovalci na poziv predsednika počastili spomin umrlih članov z enominutnim molkom.

Nato je podal blagajnik dr. A. Urbanec tole blagajniško poročilo:

Dohodki so znašali:

članarina	din 49.527'10
obresti	„ 5.187'95

Podpore:

Ministrstvo pravde	din 5.400
Mestna občina Ljubljana	„ 2.500 „ 7'900—
Oglasi	„ 20.000'—

Skupaj din 82.615'05

Izdatki so znašali:

Tiskarniški stroški za „Slovenski Praveik“	din 31.557'50
Tiskarniški stroški za „Pol stoletja“	„ 23.155'—
Posojilo „Pravniškemu domu“ za ustanovitev	„ 2.161'—
Taksa za odlikovanje	„ 1.079'—
Prispevek za odkup Prešernove rojstne hiše	„ 500'—
Rokopis „Gradbeni predpisi“	„ 2.000'—
Honorarji	„ 15.280'—
Upravni stroški	„ 5.612'99
Dolg v tiskarni	„ 10.666'—

Skupaj din 90.011'49

Primanjkljaj v znesku 7.396'44 din je bil krit s prebitkom iz leta 1938. Končno je obrazložil blagajnik proračun Kongresa, nato pa društveni proračun za l. 1940. Navzlic temu, da se bodo tiskarniški stroški zaradi splošnega povišanja cen, zlasti papirja, povišali za 10 do 20%, je predlagal, naj ostaneta članarina in naročnina nespremenjeni v isti višini, kar upa, da bo primanjkljaj krit iz podpore.

Blagajnikovo poročilo je bilo soglasno sprejeto. V imenu preglednikov je poročal g. dr. J. Žirovnik, da je blagajniško poslovanje v redu, in predlagal, naj se podeli odboru razrešnica. To je bilo soglasno sprejeto.

Preden se je prešlo k volitvam, je sporočil predsednik izjavo odbornika g. dr. Grasellija, da bi vnovične svoje izvolitve ne mogel več sprejeti. Zahvalil se mu je toplo za vse njegovo vztrajno delovanje v teku dolgih let v odboru, v katerem je deloval že pred svetovno vojno in je to delovanje bilo le prekinjeno zaradi njegove preselitve v Maribor za dotični čas, zlasti pa tudi za njegovo udejstvovanje pri društvenem glasilu in v odseku za priredbo odz.

Na predlog g. univ. prof. dr. Furlana je bilo nato soglasno sklenjeno, da se pooblašča društveni odbor, da izposluje spremembo društvenih pravil v § 9 tako, da se število odbornikov poveča za dva, število preglednikov pa za enega ter da po odobritvi te spremembe nova mesta izpopolni iz vrst članstva s kooptacijo.

Nato je bil za predsednika devetih izvoljen g. univ. profesor dr. Dolenc, živahno aklamiran od navzočih.

Seglasno je bil nato z vzklikom izvoljen dosedanjí odbor in dosejanja preglednika, le na mesto g. dr. Grasellija sodnik vrhovnega sodišča g. dr. Avgust Munda.

Nato se g. dr. Andrej Graselli v imenu vseh zborovalcev v prisrčnih besedah zahvalil predsedniku za ves njegov veliki trud, in za vse uspehe, ki jih je imelo društvo pod njegovim vodstvom. Skupščina je to zahvalo živahno odobravalala.

Kronika društva „Pravnika“. Na redni skupščini izvoljeni odbor se je konstituiral takole: predsednik dr. M. Dolenc, podpredsednik dr. R. Sajovic, tajnik Fr. Orožen, blagajnik dr. A. Urbanc. V društvu so predavali: dr. Kukman Vl.: Ničnost upravnih aktov — § 135 zup. (28. februarja 1940); dr. Štempihar J.: Javno blago in zasebno pravo (6. marca 1940); dr. Dolenc M.: Priseganje na našem jugu nekdanj in sedaj (16. marca 1940). — Društvu sta pristopila kot člana: dr. Levičnik Miloš, odvetniški pripravnik v Kamniku, Lendovšek Bogdan, namestnik državnega tožilca v Ljubljani.

Vrančič Ivan. Komaj dober mesec (dne 25. februarja 1940) po smrti predsednika dr. Papeža je odšel za tem v večnost njegov drug, prav tako viden predstavnik našega sodništva, upokojeni podpredsednik stola sedmorice Ivan Vrančič. Življenjska pot tega moža, ki je posvetil vse moči predvsem našemu domačemu sodstvu, je bila skrajja dokaj navadna, a njegovo delo je bilo že takrat združeno s tolikšnimi uspehi, da so povsem upravičevali njegov poznejši vzpon v službi. Rodil se je v Ljubljani dne 26. junija 1875, končal pravne študije na Dunaju in vstopil l. 1900. v sodno pripravniško službo. L. 1904. je postal adjunkt (sodnik) v Kostanjevici, prešel od tam v Kamnik in postal l. 1912. predstojnik okrajnega sodišča v Ilirski Bistrici. Po prevratu — med vojno je bil v vojaški službi — je postal 1918 sodni svetnik v Ljubljani in bil dodeljen v službovanje poverjeništvu za pravosodje. To mu je poverilo 25. marca 1919 sodni inspektorat, ki ga je opravljal tudi kot višji sodni svetnik pri poverjeništvu (1919) in še pozneje, ko je bil po ukinitvi oddelka za pravosodje l. 1924. premeščen k ljubljanskemu višjemu deželnemu sodišču. Kot sodni inspektor si je pridobil Vrančič nevenljivih zaslug za slovensko sodstvo. Narava ga je bila namreč obdarila s tisto plemenitostjo srca in sočustvovanjem do bližnjega, ki edino napravljata tudi res čutečega sodnika. V tej njegovi lastnosti je bila ona skrivnostna moč, s katero je znal ohraniti po avstrijskem razsulu slovenska sodišča, jim pokazati pot k ureditvi, da so obdržala prejšnji dobri sloves v tako težavnih časih. Pri tem sta mu pomagali njegovo veliko znanje, pravo in izrazito nacionalno občutje, še prav posebno pa z njegovim nastopom in občevanjem v drugih vzbujena zavest, da k nižjim ne prihaja kot nadrejeni, ampak predvsem in v prvi vrsti kot tovariš. Njegova prijazna beseda ga je napravila iz navidežno strogega inspektorja prijateljskega svetovalca, a to ne le v besedah, temveč zlasti v dejanjih. Na podlagi svojih izkušenj je sestavil takrat tudi načrt za vizitacije sodišč. Obenem je bil poklican v komisijo praktikov, ki je čitala prvi načrt novega nepravdnega postopnika v drugem čitanju in nato še v reviziji. Dne 22. avgusta 1932 je bil postavljen za predsednika apelacijskega sodišča v Ljubljani. Kakor poprej je videl tudi na tam položaju v sodnikih le svoje sobranilce za pravico. Zato jim je skušal vedno zboljšati položaj, če je le šlo, in sicer vsakomur brez razlike, dočim je bila krivica v kodeksu njegovega delovanja neznan pojem. 17. septembra 1935 je bil nenadoma premeščen kot kasacijski sodnik v Zagreb k stolu sedmorice, postal l. 1956. podpredsednik tega sodišča, bil pa skoro nato na lastno prošnjo upo-

kojen. Po upokojitvi je ostal v Ljubljani, ohranil svoje prejšnje zanimanje za pravo in pravosodstvo sploh, skoro redno posečal „Pravnikova“ predavanja in druge prireditve, in se zlasti mnogo zanimal za akademsko mladino. Njegova nenadna smrt je odjeknila zato turobno, kajti bil je vsem tako drag. Čist in svetel bo ostal v naših srcih, spomin za njim kot človekom, resničnim ljudskim sodnikom in pravičnim ter dobrohotnim predsednikom.

Dr. R. Sajovic.

Osebnosti. K vrhovnemu sodišču v Ljubljani so premeščeni starešina vrh. drž. tožilstva Milanović Ljuba, namestnik starešine vrh. drž. tožilstva dr. Stuhec Anton, sekretarji dr. Cinotti Emanuel, Rant-Alojz, dr. Gruden Ludovik, dr. Omčikuš Rajko. Za namestnika državnega tožilca v Mariboru je postavljen Punčuh Vladimir. — Za javne notarje so postavljeni dr. Šorli Ivo v Kranju, dr. Gajšek Karel v Mariboru, Bele Marjan v Marenbergu. — Odvetniško pisarno so odprli: dr. Premrov Stanko v Kočevju, Ilc Jože v Ljubljani, dr. Jane Slavko v Ljutomeru. — V pokoj je stopil ravnatelj fin. dir. Sedlar Avgust, izvrševanju odvetništva se je odpovedal dr. Veble Andrej. — Umrli so višji sodni svetnik v pok. Kovač Josip, odvetnik dr. Stare Emil, podpredsednik stola sedmorice v pok. Vrančič Ivan.

Dva predloga za izpopolnitev vrhovnega sodišča v Ljubljani. Advokatska zbornica v Ljubljani je predlagala pri ministrstvu pravde naslednjo izpopolnitev vrhovnega sodišča v Ljubljani:

I. Vrhovno sodišče v Ljubljani naj ima poleg predsednika še 14 rednih kasacijskih sodnikov, ki jih je treba čimprej postaviti in zagotoviti zanje potrebna sredstva.

II. Da se omogoči pri vrhovnem sodišču v Ljubljani sestajanje rednih in izrednih splošnih (plenisimarnih) sej v smislu predpisov §§ 49 in sl. zak. o ureditvi rednih sodišč, naj se imenujejo kot častni kasacijski sodniki vrhovnega sodišča v Ljubljani sledeče osebe:

1. Redni in izredni univerzitetni profesorji juridične fakultete v Ljubljani in tudi njeni privatni docenti, ne glede nato, kakšen poklic slednji sicer vršijo, ki mavedeno zvanje vršijo že najmanj a) redni profesorji 5 let (primerjaj čl. 4/3 zak. o sodnikih rednih sodišč), b) izredni profesorji 10 let (prim. čl. 4/3 zos.) in c) privatni docenti 12 let ali pa manj, kolikor bi imeli sicer kvalifikacijo za kasacijskega sodnika po čl. 4. l. c. — Postopek za imenovanje častnih kasacijskih sodnikov vrhovnega sodišča iz vrst profesorjev juridične fakultete bi se uredil na ta način, da juridična fakulteta v Ljubljani na seji vseh svojih članov izvoli določeno število rednih in izrednih profesorjev ter privatnih docentov za kandidate častnih kasacijskih sodnikov vrhovnega sodišča, izmed katerih predlaga predsednik vrhovnega sodišča v Ljubljani po večinskem sklepu seje vseh rednih kasacijskih sodnikov vrhovnega sodišča v Ljubljani določeno število zaradi imenovanja gospodu ministru pravde.

2. Odvetniki, ki izvršujejo najmanj 12 let odvetniški poklic na področju vrhovnega sodišča v Ljubljani (prim. čl. 4/3 zos.). — Procedura za imenovanje odvetnikov kot častnih kasacijskih sodnikov se uredi na ta način, da občni zbor Advokatske zbornice izvoli določeno število odvetnikov kot kandidate za častne kasacijske sodnike. Izmed izvoljenih izberejo stalni kasacijski sodniki vrhovnega sodišča v Ljubljani določeno število odvetnikov, ki jih predlaga predsednik vrhovnega sodišča zaradi imenovanja ministru pravde.

Častni kasacijski sodniki vrhovnega sodišča v Ljubljani vršijo svojo službo načeloma brezplačno.

Glede izvrševanja sodniške službe veljajo za častne kasacijske sodnike vsi predpisi, ki veljajo za redne kasacijske sodnike, tako v pogledu neodvisnosti, vezanosti na zakon, prizadetosti, discipline itd.

Posebej se določi, da se iz kompetence redne plenisimarne seje vrhovnega sodišča prenesejo v sejo vseh rednih kasacijskih sodnikov posli, navedeni v § 50 t. 3 zus.

III. Za reševanje pritožb proti razsodbam sodišča delavskega zavarovanja v Ljubljani je pristojno vrhovno sodišče v Ljubljani po predpisih zakona o zavarovanju delavcev.

V zvezi s to akcijo je podalo društvo „Pravnik“ o isti stvari naslednji predlog:

I. Predlog, naj se pomnoži število članov pri vrhovnem sodišču v Ljubljani na skupno 15 sodnikov všteti predsednika, se toplo pozdravlja.

II. Po pomnožitvi članov vrhovnega sodišča odpade vsaka potreba dopolnjevati sodniški kader s kakršnimi koli častnimi sodniki, bilo to univerzitetnimi profesorji, docenti, sodniki drugih sodišč ali odvetniki.

Pač pa se priporoča, da se zadevni predpisi zak. o ureditvi rednih sodišč spremenijo v naslednjem smislu: a) Pri vrhovnem sodišču v Ljubljani sestavlja plenarno sejo sedem sodnikov s predsednikom vred. b) Razlikovanje med občo redno in izredno sejo se odpravi. Občo sejo sestavljajo vsi sodniki vrhovnega sodišča s predsednikom vred, najmanj pa devet sodnikov. c) Gpozarja se, da bo treba ustvariti poseben kompetenčni senat s področjem, kakor je predpisano sedaj v § 104 zus., in posebne senate, ki jim bo naloga, varovati enotnost vsej državi skupnega prava, po analogiji sedanjih določb čl. 46 št. 4 in 5, 1. odst. ucpp.

III. Priporoča se uzakonitev, da sodi vrhovno sodišče v Ljubljani kot druga in zadnja stopnja o stvareh, za katere je pristojno sodišče delavskega zavarovanja v Ljubljani.

Oba navedena predloga sta opremljena z izčrpnimi razlogi.

Ustancvitev sekcije kriminalističnega udruženja Kr. Jugoslavije v Ljubljani. Mednarodno kriminalistično združenje (Associaton internationale de Droit pénal), čigar sedež je v Parizu, kakor tudi Mednarodno društvo za kriminologijo (Società internazionale di Criminologia), čigar sedež je v Rimu, imata v posameznih državah svoje narodne grupe, ki so organizirane v poedinih združenjih. Tudi v naši državi je bilo l. 1925. in na podlagi spremenjenih in dopolnjenih pravil z dne 1. julija 1938 osnovano Kriminalistično udruženje (za kazensko pravo in za celokupno kriminologijo) v Beogradu. V smislu čl. 1 pravil je svrha tega udruženja: 1. proučavanje bistva in etiologije kriminalitete na splošno in posebej v kraljevini in sredstev za njeno pobijanje ter 2. pomoč pri reformi kazenskega prava. V pravilih je predvideno tudi, da se bo začel izdajati poseben kriminalistični časopis in letnik. Član udruženja more postati vsak absolviran pravnik, upravni odbor pa lahko sprejme za člane tudi strokovnjake iz kazenskih ved in njihovih pomožnih ved, upravne uradnike in osebe, ki so si pridobile posebne zasluge pri pobijanju kriminalitete. Udrúženje ima dva oddelka in sicer: 1. oddelek za kazensko pravo in 2. oddelek za kriminologijo v ožjem smislu, kriminalno psihologijo, sociologijo, profilakso, tehniko in ostale kazenske vede. Uprava tega udruženja je v Beogradu in ima enega predsednika, tri podpredsednike, enega blagajnika, tri tajnike, 9 članov in tri delegate pri mednarodnem kriminalističnem udruženju. Udrúženje ima svoje sekcije po večjih mestih

v državi. O osnovanju teh sekcij odloča upravni odbor. Predsedniki in tajniki sekcij so člani udruženja iz dotičnih mest, katere določi upravni odbor. Naloge teh sekcij je: 1. zbiranje novih članov udruženja v dotičnih področjih in zbiranje članarine, 2. razpravljanje o vprašanjih iz področja, ki jih ima za cilj udruženje in ki jih v to svrhu sekcijam dostavlja upravni odbor, ali katera smatra predsednik sekcije za potrebna.

Glavna uprava v Beogradu je imenovala svojega podpredsednika g. univ. prof. dr. Metoda Dolenca za predsednika sekcije v Ljubljani z naročilom, da ustanovi in organizira to sekcijo in mu tudi prepustila, da izbere tajnika sekcije. G. prof. dr. Dolenc je skupno s g. prof. Aleksandrom Maklecovom pokrenil akcijo za ustanovitev te sekcije, kot edino možnega načina, da nastopijo tudi slovenski pravniki na mednarodnem forumu, in dne 23. februarja t. l. se je vršil v justični palači v Ljubljani ustanovni sestanek. Vabilu se je odzvalo 21 gospodov.

Predsednik dr. Dolenc je v kratkih obrisih poudaril historiat, pomen in značaj kriminalističnega udruženja in vlogo sekcij, ki jo imajo v posameznih mestih. Za namestnika predsednika sekcije je predlagal univ. prof. Aleksandra Maklecov, za tajnika sekcije namestnika drž. tožilca dr. Lučovnika Hinka in za njegovega namestnika drž. tožilca Goslarja Branka, ki so te funkcije sprejeli. Namen sekcije je, da kot izrazita „delovna skupina“ obravnava posamezna vprašanja iz kazenskega prava in iz kriminologije iz teoretičnega in praktičnega stališča. V to svrho naj se člani sestajajo pribl. enkrat na mesec, na katerih sestankih naj bi se po kratkem referatu vršila vsestranska debata. Najvažnejše delo sekcije v kriminalno-političnem oziru pa bo v tem, da se bodo na podlagi sklepov teh sestankov stavljali preko glavnega odbora v Beogradu odnosno direktno ministrstvu pravde iniciativni predlogi za zakonodajo in njeno zadevno reformo. Tajnik sekcije bo sestavljal o vsakem sestanku kratko poročilo, ki se bo priobčilo v „Slovenskem Pravniku“.

Po teh uvodnih besedah je predsednik dr. Dolenc prešel na drugi del dnevnega reda, to je na dogmatično razpravo o aktualnem vprašanju iz kazenskega postopnika v zvezi s civilnopravnim postopanjem in sicer o tem, kakšne posledice ima kazenska obsodba, zlasti obsodba zaradi krivega pričevanja na kasnejšo nedopustnost prisege po kp. in po cpp. Pri tem je predsednik dr. Dolenc opozoril na očitno nesoglasje, ki obstoji med navedenima zakonom. Po kp. se namreč ne smejo zapriseči osebe, ki so jim bile s kazensko sodbo odvzete častne pravice, dočim se po cpp. ne zaprisegajo osebe, ki so bile poprej obsojene zaradi krivega pričevanja. Zaradi teh nasprotujočih se predpisov nastajajo v praksi težkoče in nesoglasja, zlasti ker se pri obsodbah zaradi krivega pričevanja ne izreka vedno izguba častnih pravic. — V debati, ki je nato sledila in katere so se zlasti udeležili gg. prof. Maklecov, dr. Munda, dr. Švigelj, dr. Vavpetič in dr. Grossman, se je izrazilo splošno mnenje, da je potrebno reformirati zadnevne zakonske določbe v tem smislu, da se določijo glede nedopustnosti prisege iste ovire tako v kp. in v cpp. Ventiliralo se je tudi vprašanje, ali sedanja asertorna oblika prisege ustreza kriminalnopolitičnim potrebam, in se je izrazilo splošno mnenje, da se tudi v našem kp. uvede promisorna in strogo verska prisega. V debati se je ugotovilo, da je to vprašanje zelo aktualno in da ga je treba vsestransko razsvetliti tudi še iz drugih vidikov, zaradi česar se je sklenilo, da se o tem debata zaključi na prihodnjem sestanku. Končno se je še sklenilo, da se pošlje poročilo o vsakem sestanku ljubljanske sekcije glavnemu odboru v Beogradu.

Dr. Lučovnik Hinko.